

ALBATROS

List učenika Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Broj 16

Školska godina 2019./ 2020.

ISSN – 1333 - 6878

SADRŽAJ

Riječ ravnatelja.....	3
S Kraljice mora.....	4
Mein Schiff 6	5
Zasadi drvo, ne budi panj.....	6
Terenska nastava Ptuj.....	8
Program Klik.....	10
Intervju - prof. Miroslav Kljunak.....	12
Županijsko natjecanje iz engleskog jezika.....	13
Humanitarne akcije.....	14
600 years of Orlando.....	15
Natjecanje – Crveni križ.....	16
Natjecanja iz robotike.....	17
Osvrt na nastavu u doba korone.....	20
Intervju – Lovro Čukin.....	24
Sport.....	27
Smijehom protiv virusa.....	28

Albatros – list učenika Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik

Izdavač: Pomorsko-tehnička škola Dubrovnik

Za izdavača: Antonio Lučić, prof.

Urednice: Ivana Jadrov, prof. i Romina Tomaš, prof. i dipl. bibliotekar

Lektor i korektor: Ivana Jadrov, prof.

Tisk: Europrint d.o.o

ISSN-1333-6878

RIJEČ RAVNATELJA

Drage učenice i učenici, dragi naši roditelji, nastavnici i svi zaposlenici Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik, da nam je netko na početku školske godine spomenuo da ćemo imati nastavu na daljinu, virtualne učionice i online provjeravanja znanja, vjerojatno bismo promislili da se radi o nekom SF scenariju ili da su učenici na nekom satu sanjarili o tome kako bi nastava mogla izgledati sredinom ovog stoljeća.

Sada, kada se nalazimo pred samim krajem nastavne godine, čini nam se da smo nekim vremenskim strojem u protekla dva mjeseca prešli tridesetak godina naprijed i paf...nastava je online, virtualna!

Kako bi ono rekao naš poznati televizijski komentator Mladen Delić: "Ljudi, ma je li ovo moguće???"

Moguće je, itekako je moguće kada se zajedno udruže ljudski potencijali. Kada znanost i struka preuzmu glavnu riječ, kada nastavnici, roditelji i učenici (svatko u svojoj domeni) pruži maksimum i kada su svi odgovorni i predani svom poslu - tada je sve moguće.

I zato vam svima najveća HVALA, svim nastavnicima na brojnim neprospavanim noćima kako bi se upoznali s novim alatima za izvođenje nastave na daljinu, roditeljima koji su podrška u radu učenicima i komunikaciji s nastavnicima, učenicima koji odgovorno izvršavaju svoje obaveze i sugestijama pomažu u radu nastavnicima.

Zbog svih vas ovaj oblik nastave protječe zadovoljavajuće i zbog svih vas se ovaj oblik nastave još uvijek naziva školom..., ali ovo nije škola.

Škola, odnosno školska zgrada još uvijek stoji na istom mjestu, na istoj adresi, ali školom ne odjekuje školsko zvono, ne čuje se vika učenika, nema smijeha ni veselja po školskim hodnicima. Nema pritužbi nastavnika na ponašanje učenika, nema suza ni povиenih tenzija, nema veselja zbog odlične ocjene ili ispravljene negativne ocjene. Pa i meni nedostaje ljutnja na bačene otpatke oko zgrade, na polomljene stolice, na neke nove nepoznate isprike (a stalno mislim da ne postoji neka za koju još nisam čuo). Nastava je uspјešno organizirana, ali nam svima nedostaje škola. Nedostaju nam pogledi, nedostaju nam emocije u očima učenika, onaj trenutak kada je sve jasno bez potrebnih riječi. Nema te virtualne nastave i učionice koja može zamijeniti onu našu na adresi Miljenka Bratoša 4.

Zato nam svima želim što skoriji povratak školi, da se što prije vidimo i zagrlimo i da dočekamo završetak nastave u školskim klupama radujući se uspјešno svladanoj školskoj godini.

S Kraljice mora....

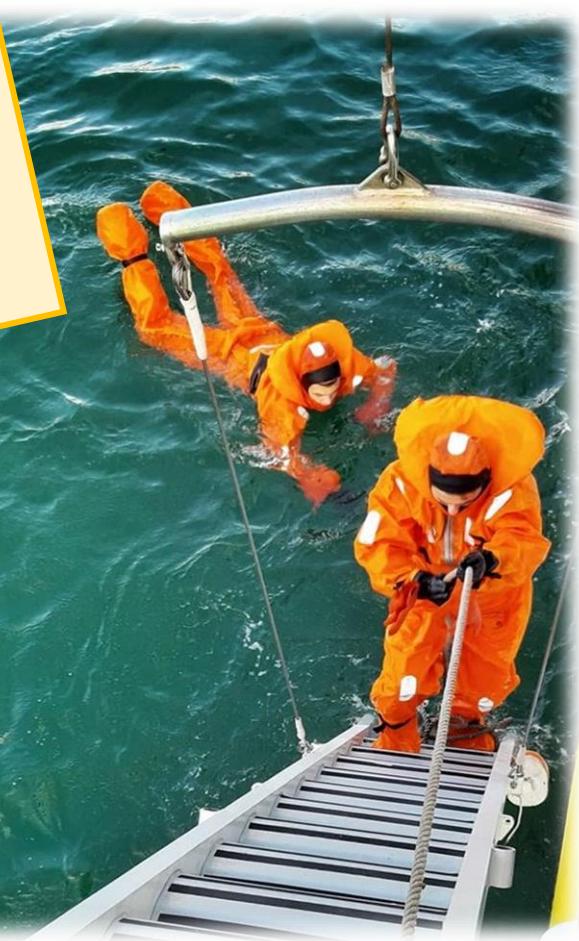
Ah, nije život ljudski drugo
Neg smućeno jedno more,
Neg plav jedna ku udugo
Biju vali kako gore...

Ivan Gundulić

More je sve. Ono pokriva 7 desetina zemljine površine. Ono odiše čistoćom i zdravljem. Ono je beskrajna pustinja, gdje čovjek nije nikada usamljen, jer se osjeća da život ključa na svim stranama.

Jules Verne

U morima miruju morski mudraci:
jastozi, zvijezde, školjke, prstaci,
uhati klobuci, morske lepeze!
(one su lijepе kao princeze)
alge i meduze, rakovi pustinjaci,
koralji, ježinci, lignje i žarnjaci,
hobotnice, rebraši, puževi svih boja,
vodenbuhe, pauci, ribe čudnog kroja,
kitovi, kornjače, konjici i krave,
divno morsko bilje, razne morske trave...
Silan je to narod kome nema kraja,
po izboru ljepote, raskoši i sjaja.
Sunčana Škrinjarić

Mein Schiff 6

Brod na kruzerskim putovanjima Mein Schiff 6 imali smo prilike razgledati polovicom listopada kada je bio usidren u gruškoj luci. To je brod na kojem može boraviti čak 2 534 gostiju i 850 članova posade. Dug je oko 295 metara, ima 15 paluba, a od ukupnog broja kabina, 85 posto ih ima balkon. Kroz ovaj impozantni brod proveo nas je 2. časnik palube nakon što nas je pozdravila kapetanica za posadu. S nama su također bili i naš razrednik prof. Antonio Koštros kao i prof. Hiliana Vanessa Vallejo de Brusko. Prošetali smo po palubi, razgledali most i brodice za spašavanje.

Radi se o ekološki orientiranom kruzeru tvrtke TUI Cruise. Ulažu velike napore u očuvanje okoliša tako da sami proizvode vodu iz morske procesom osmoze. Otpadne vode pročišćavaju. Odvajaju otpad. Posjeduju prešu za karton koji se pakira u palete od jednog kubika. Također i stanicu za mrvljenje stakla. Ono se odvaja u bijelo, zeleno i žuto staklo. Imaju čak i stroj za prešanje konzervi. Tu su posebni kontejneri za upaljače, kontejneri za opuške kao i za baterije te veliki bidoni za kuhinjsko ulje. Treba naglasiti da njihova emisija sumpora iz mazutskog goriva iznosi minimalnih 0,1 posto.

Oduševilo nas je kako smo bili ugošćeni u kruzerskom restoranu gdje smo mogli birati razna jela. Ovaj nas je kruzer uistinu ugodno iznenadio te smo se, nakon razgledavanja, puni pozitivnih dojmova vratili na nastavu u školu.

Mateo Jurković, 3.Nb i Kristian Pavlović, 3.Nb

ZASADI DRVO, NE BUDI

Sreća - to je biti s prirodom,
gledati je i s njom govoriti.
L. N. Tolstoj

PANJ

Onaj tko sadi drvo, voli ne
samo sebe, nego i druge.
engleska poslovica

Priroda je jedina knjiga
koja na svim listovima
nudi mnogo sadržaja.
Goethe

Slobodno vrijeme postoji zato
da čovjek opet pusti korijen
u prirodu. Ivan Golub

Pomorsko - tehnička škola Dubrovnik priključila se akciji „Zasadi drvo, ne budi panj“ kojoj je cilj sadnja drveća po cijeloj našoj domovini. Na taj se način želi doprinijeti ozelenjavanju životne sredine, naglašava se važnost i dobrobiti drveća, posebno u gradskim sredinama. Akcija se provodila od 25. do 27. listopada. Sudjelovalo je pedesetak osnovnih i srednjih škola te vrtičkih skupina s područja Dubrovačko-neretvanske županije. Županija je svima donirala sadnice maslina. Osim sadnje maslina u školskom dvorištu, bavili smo se i čišćenjem okoliša škole te smo uredili ostale naše biljke. Nakon završenog rada u kojem je sudjelovalo 40-ak učenika, profesori, ravnatelj Lučić i ostali zaposlenici škole imali smo i objed.

Kenan Ćesić, 4.Nb

Stabla su važna jer...

- pružaju hlad u naseljenim područjima
- pročišćavaju zrak te procesom fotosinteze proizvode kisik
- sprječavaju eroziju tla tijekom obilnih padalina
- smanjuju količinu buke i brzinu vjetra
- štite od UV-B zraka
- privlače ptice, kukce i druge životinje te tako doprinose bioraznolikosti
- uljepšavaju urbana područja
- djeluju na smanjenje razine stresa te nas potiču na fizičku aktivnost
- povezuju ljudе kroz akcije sadnje i brige za posađena stabla
- kroz sadnju stabala razvija se vrlina nesebičnosti, stabla ostaju za generacije koje dolaze

Grupa učenika iz jednog razreda elektrotehnike i dva razreda računalnih tehničara za strojarstvo s nastavnicama Ivonom Medunić i Dalijom Milić Kralj bili su na terenskoj nastavi u Ptiju 5.12.2019.

Obišli su tvornicu aluminija TALUM. To je jedna od najboljih tvornica u svijetu te vrste. Konstantno rade na unapređenju pogona pa su i ovo ljeto u roku od mjesec dana postavili novi dio pogona za sortiranje i pakiranje kružnih aluminijskih pločica. Tvornica je moderna i nema skladište, već radi po principu direktnih narudžbi. Njihovi proizvodi koriste se u farmaceutskoj, prehrambenoj i kozmetičkoj industriji. Na samom početku upoznali su se s poviješću tvornice, a zatim prešli u dio gdje se dobiva glinica. U glavnom pogonu vidjeli su proizvodnju aluminijskih traka, te kružnih pločica. Uz pomoć robotske ruke vrši se sortiranje i

spremanje. U jednoj prostoriji je alat za izradu pločica, a CNC strojevi su u samom pogonu.

Nakon Taluma posjetili su Srednjoškolski centar Ptuj gdje su vidjeli svu opremu koju koriste u nastavi uključujući i CNC strojeve koje im je

donirao Talum. Također tu su i različite radionice; za zavarivanje, automehaničarska radionica....

U drugoj su zgradi posjetili učionicu s robotskom rukom gdje su, nakon kratke demonstracije, učenici isprobali rad iste.

Nakon toga su posjetili kabinet za elektrotehniku i kabinet za računalstvo. U oba su kabineta imali predavanje i demonstraciju rada.

Popodne je bilo predviđeno za obilazak Ptuja. Navečer su se vratili u Zagreb gdje su se smjestili u hostel i kratko obišli advent u Zagrebu. Subota je prošla u obilasku Muzeja iluzija i Muzeja vlakova gdje su se zabavili zagonetkama i prezentacijom elektronike, robotike i elektrotehnike.

Vratili su se kući u nedjelju navečer puni pozitivnih dojmova.

Dalija Milić Kralj, prof.

Hrvatski autoklub

Preventivno - edukativni program KLIK

18. listopada 2019. HAK je zajedno sa svojim demonstratorima kroz dva školska sata predstavio program KLIK kojemu je namjena bila stjecanje znanja o sigurnosnim i zaštitnim mjerama te radnjama prije i tijekom upravljanja vozilom kao i razvoj vještina odgovornog i sigurnog ponašanja u prometu.

Kroz prvi sat predavanja gledali smo prezentacije o značaju sigurnosnog pojasa te ostalih značajnih sigurnosnih elemenata u vozilima. Upoznali smo projekte raskrižja koji smanjuju moguća mjesta sudara. Vidjeli smo statističke tablice te postotke nesreća kod osoba u alkoholiziranom i drogiranom stanju. Posebno je zanimljivo bilo probati naočale s efektom pijanstva ili određenih droga. Drugi sat smo izišli u školsko dvorište gdje smo probali efekte prometnih nesreća u simulatoru prevrtanja.

Stefano Piantanida 4. Bs

O važnosti sigurnosnih pojaseva kao najznačajnijem dijelu sigurnosne opreme za zaštitu putnika u vozilu, HAK je osmislio preventivno - edukativni program „KLIK – sigurnosni pojas – navika odgovornog ponašanja u prometu“. Program je namijenjen učenicima završnih razreda srednjih škola.

Ovim se projektom želi utjecati na ponašanje srednjoškolaca, usvajanje pozitivnih stavova te na promicanje odgovornog ponašanja u prometu.

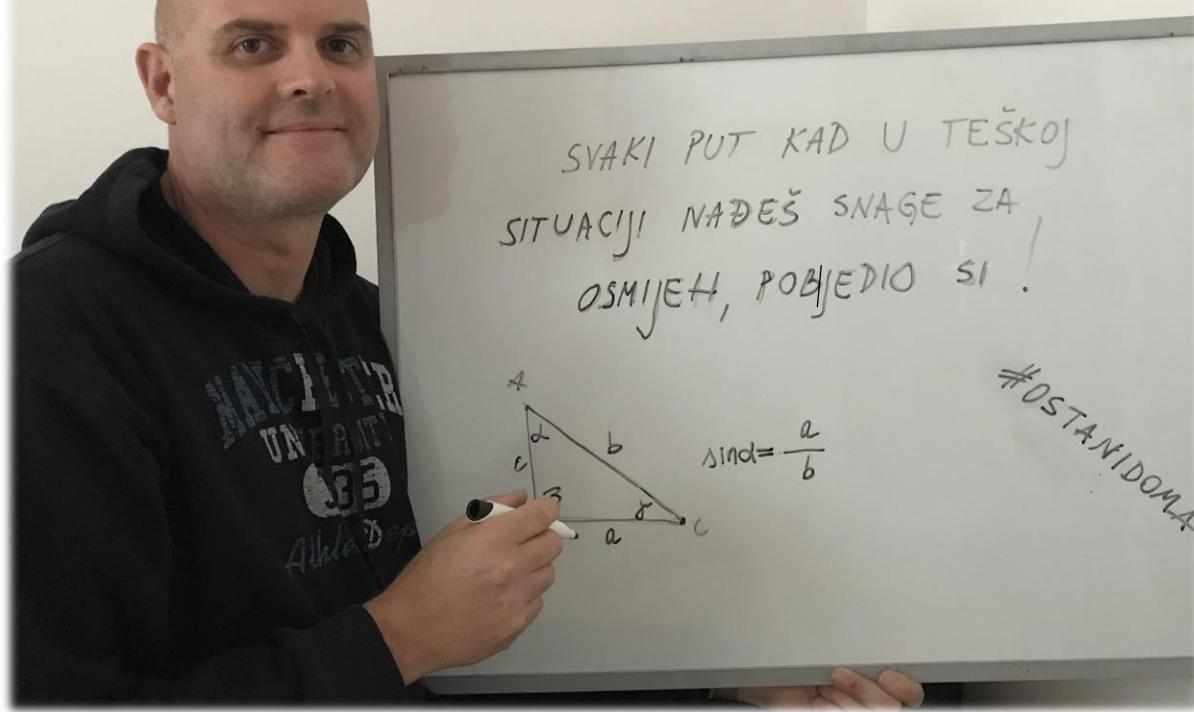
Program se provodi kroz dva školska sata. Predavači Ureda sigurnosti cestovnog prometa u uvodnom dijelu objašnjavaju učenicima važnost korištenja sigurnosnog pojasa u prometu.

Kroz primjere objašnjavaju kako vezanje pojasa u vozilu nije samo zakonska obveza vozača i putnika, nego i pokazatelj opće te osobne kulture. Za vrijeme drugog školskog sata instruktor HAK-a i demonstratori učenicima pokazuju učinke prometnih nesreća u kontroliranim uvjetima na simulatorima prevrtanja i sudara.

INTERVJU

Nastavnik Miroslav Kljunak

Mjesec rođenja: Svibanj

Zanimanje: Nastavnik brodostrojarske skupine predmeta

Omiljen sport: Nogomet

Kućni ljubimac: Pas

Hobi: Glazba, sviranje, pjevanje

Najdraže jelo: E da je samo jedno! Sva su mi jela draga. Al evo: čevapi, lepinja (to je jedno jelo), itd.

Najdraže piće: Uh, opet problem! Sve pijem, ali sjetim se ljeta....Pivo!!!!

Dobro kuham: I slano i slatko, ali svi mi hvale Lava cake

Nezaboravno putovanje: Bračno, naravno, u Prag (e da rečem neko drugo....kad bi smio....)

Idealan odmor: Negdje daleko od civilizacije, tehnologije...može plaža, može koliba u planini, brdo hrane i pića hahaha,7 dana. A nakon toga povratak u stvarnost, odmah dijeta.....

Omiljeni grad: Dubrovnik

Najdraža razonoda: Kućno majstorisanje, izrada uporabljivog predmeta, magazin

Rado čitam: Dobru knjigu, poeziju, recepte za kuhanje

Ne volim: Lijenost (na to se vežu mnoge ostale loše osobine), zloču, prefriganost

Veseli me: Obitelj, osmeh, zvuk gitare, piće s prijateljima

Za mene su najvažnije životne vrijednosti: Dobar u duši, rad, red i disciplina

Najdraže godišnje doba: Ljeto

Omiljena boja: Žuta

Najdraža uzrečica ili moto: uh....Sveta Marija u fotosintези!...hahaha (znaju učenici o čemu se radi)

ŽUPANIJSKO NATJECANJE – ENGLESKI JEZIK

Nakon školskog natjecanja iz engleskog jezika za druge i četvrte razrede održanog u veljači, tri učenika Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik pozvana su na županijsko natjecanje. To su: Lorento Martinović (2.E), Vlaho Milovčević (2.Nb) i Srđan Mičeta (4.Nb). Županijsko natjecanje održano je 3. ožujka 2020. godine u Metkoviću. Na natjecanju je Vlaho Milovčević zauzeo prvo mjesto sa 69 bodova, a Srđan Mičeta drugo mjesto sa 64 boda. Lorento Martinović zbog bolesti, nažalost, nije sudjelovao. Zbog razvoja situacije s COVID-19, državno natjecanje nije održano. Unatoč tome, učenicima i njihovoj mentorici, prof. Lukreciji Prceli čestitke na odličnom uspjehu!

UNICEF-Škole za Afriku

I ove školske godine naša je škola poduprla UNICEF-ov Projekt Škole za Afriku donacijom od 2402,00 kn koju smo skupili na razini škole u prvom polugodištu.

Seminar za koordinatorе programa *Škole za Afriku* ove se godine održao po prvi put baš u našoj školi.

Koordinatorи programa iz drugih škola i ustanova imali su priliku upoznati se te čuti međusobne inspirativne priče iz rad s djecom i mladima.

SOLIDARNOST NA DJELU

Odbor Hrvatskog Crvenog križa donio je odluku o provođenju 47. sabirne akcije Hrvatskog Crvenog križa „SOLIDARNOST NA DJELU 2019”, koja se kao zajednička akcija provela na razini svih društava Hrvatskog Crvenog križa u četvrtak, 10. listopada 2019. godine. Naša škola već tradicionalno sudjeluje te je skupljeno 1000,00 kn.

" 600 years of Orlando" - exhibition

On Friday, December 13, 2019, our class went to " 600 years of Orlando" exhibition with our teacher Eliana Šoletić.

The exhibition took place in Rector's Palace in Dubrovnik. The theme of the exhibition was Orlando's Column. We learned about the history of Orlando's Column and its significance over the years. It was built by Italian master Bonino di Jacopo in 1417. It was placed in its current place in 1419, 600 years ago. It was a symbol of freedom, but it was also a place where disobedient citizens were punished on the square.

At the bottom, there is a prescribed measurement of length called "lakat" - elbow (51.2 cm), which was the official length that all merchants had to use. Orlando's Column survived all wars and earthquakes, including the Independence War and is still standing.

Due to the damage it took through the years it's been covered and it should be restored. There are some plans to put a copy in its place to preserve it.

Stefano Piantanida, 4.BS

Natjecanje - CRVENI KRIŽ

U Sportskoj dvorani u Gospinom polju u subotu, 7. ožujka održano je 24. Gradsko natjecanje mladih Hrvatskog Crvenog križa.

Natjecanje se održavalo u dvije kategorije: ekipe podmlatka - osnovne škole i ekipe mladih - srednje škole.

Natjecatelje su na početku pozdravili: predsjednik Dubrovačkog Crvenog križa dr. Vicko Mihaljević, ravnatelj Živko Šimunović kao i Dživo Brčić, pročelnik Upravnog odjela za obrazovanje, sport, socijalnu skrb i civilno društvo Grada Dubrovnika.

Našu školu predstavljali su učenici 3.R razreda: Antonio Prnjat, Bruno Gverović, Marek Cvjetković, Mihael Litrica i Ivan Jurišić. Ovo je bilo jedno od najbrojnijih ako ne i najbrojnije natjecanje zadnjih godina, a sudjelovale su 22 ekipe osnovnih i srednjih škola u našoj Županiji.

Natjecanje se sastojalo od pismenog dijela u kojem natjecatelji polažu četiri ispita, a potom imaju i praktični dio natjecanja.

Pobjednici dubrovačkog natjecanja su ekipe iz Osnovne škole Lapad i Gimnazije Dubrovnik.

NATJECANJE ROBOCUP JUNIOR U ZAGREBU

Učenici Pomorsko-tehničke škole Dubrovnik po prvi su puta sudjelovali u državnom natjecanju RoboCup Junior. Natjecanje je organizirano u Osnovnoj školi Mate Lovraka u Zagrebu u organizaciji Jelke Hrnjić ispred Hrvatskog robotičkog saveza, 14. i 15.

prosinca 2019.g. Nikola Handabaka, Đino Filippi, Nikola Lučić, Bruno Gverović i Antonio Prnjat sa svojim robotima natjecali su se u kategoriji

Soccer Light i osvojili 6. mjesto. Na natjecanju je sudjelovalo 150 učenika u 10 kategorija. Medalje i pehare najboljima podijelili su prof. Gerald Steinbauer, doc.dr.sc. Ana Sović Kržić, prof. Ivica Kolarić nacionalni predstavnik Hrvatske u svjetskoj i europskoj RoboCup federaciji.

To je najveće robotičko natjecanje ovakve vrste u našoj zemlji na kojem mogu sudjelovati mladi. Nakon Državnog RoboCup Junior natjecanja u Zagrebu, dva naša učenika izborila su pravo sudjelovanja na Europskom RoboCup Junior natjecanju u Portugalu ovog proljeća, koje je, nažalost, otkazano zbog pandemije. Učenici koji su pozvani na sudjelovanje u našoj RoboCup Junior reprezentaciji su Nikola Handabaka, 4.R i Đino Filippi, 3.E razred.

VARAŽDIN – ***natjecanje iz robotike***

Krajem drugog mjeseca ove godine uputili smo se prema Varaždinu s ciljem sudjelovanja na Europskom talent festivalu robotike, na poziv prof. Ivice Kolarića voditelja Centra izvrsnosti za robotiku u Varaždinu. Profesor nas je pozvao jer smo na Državnom natjecanju RoboCup u Zagrebu pokazali da smo dobra ekipa. Nismo imali neka velika očekivanjima u rezultatima. Željeli smo vidjeti i naučiti nove stvari koje bi nam pomogle u razvijanju i unapređenju naših robota. Naravno, željeli smo se uz sve to i dobro zabaviti, što i jesmo. Bili smo smješteni u đačkom domu s natjecateljima iz Splita. Već smo se prvu večer sprijateljili s njima i ostali u kontaktu tijekom i nakon natjecanja. Natjecali smo se u više kategorija. Patrik Laštro (4.R), Nikola Lučić (3.E) i Ja (Đino Filippi) natjecali smo se u kategoriji „Remote Controlled Soccer“. To je kategorija u kojoj smo dobili već složene robote, a naš zadatak bio je sastaviti program pomoću kojeg ćemo preko naših laptopa moći kontrolirati robote koji igraju nogomet. Iako smo, kako sam već spomenuo, došli bez velikih očekivanja, natjecanje nas je zaintrigiralo i puni adrenalina brzo smo se snašli tako da smo ostali prvi u toj kategoriji. Nikola Handabaka (4.R) i Patrik Kralj (1.E) natjecali su se s našim školskim robotima u kategoriji „Soccer LightWeight 1 na 1“. Postigli su jako dobre rezultate i u toj kategoriji; Kralj 5. mjesto, a Handabaka 9. mjesto. Kralj je izgubio od dvostrukog prvaka svijeta u četvrtfinalu. U dodatnom natjecanju super timova Handabaka je osvojio 1. mjesto, a Kralj 3. mjesto. Cijelo vrijeme bili su prisutni mentori Dalija Milić Kralj i Ivan Kolarić koji su nam uvijek bili spremni pomoći. Na kraju, iz Varaždina smo otišli sa super rezultatima, novim prijateljstvima i nezaboravnim uspomenama.

Đino Filippi, 3.E

Natjecanje iz područja robotike - Zadar

Nikola Handabaka i Patrik Laštro učenici 4.R razreda naše škole zauzeli su 8. mjesto na međužupanijskom natjecanju World skills Croatia u području robotike. Natjecanje se održalo u Zadru 13.ožujka 2020. Ove godine tema natjecanja bila je organizacija i transport u skladištu korištenjem mobilnih robota. Na natjecanju učenici su trebali riješiti dva zadatka. Prvi od njih bio je napisati kratak program kojim robot izvršava niz jednostavnih zadatah radnji, a drugi, teži zadatak bio je program napisan za model zadatka prilagoditi novom zadatku. Prijavljene škole grupirane su u četiri skupine. Natjecanja su održana u Slavonskom Brodu, Zadru, Zagrebu i Zlataru. Pobjednici iz svake skupine kvalificirali su se za daljnje natjecanje.

Nastava u doba korone - osvrt prof. Marielle Marković

Nakon mjesec i pol dana online nastave mogu reći da sam se navikla, da svi već imamo ono nešto „novo normalno“, neki ritam ustajanja, postavljanja zadataka, pregledavanja zadaća, komuniciranja s učenicima i tko

zna kako će biti vratiti se u „staro i normalno“. Tko zna i kad ćemo se vratiti, a i kad se vratimo, koliko dugo će proći dok se opet ne vratimo na kauč.

Baš sam sad završila telefonski razgovor s kolegicom Kacigom, nismo se čule otkad je ovo počelo, i zaključile smo kako smo se zapravo svi skupa izvrsno snašli, bez ikakve naročite pripreme u dva dana uskočili u brzu i snažnu rijeku i zaplivali smo i možemo reći da plivamo. Baš dobro plivamo. I učenici i nastavnici. Ne samo u našoj školi, već globalno, svjetski.

S dolaskom lijepog vremena i s mirisom pravog plivanja u nosnicama, čini se da su se učenici ipak malo opustili. Popustile su mjere protiv korone, popustila je i njihova motivacija. Ma popustila je i moja. Poželjeli smo se života, pravog života, dodira, prijatelja, smijeha, šetnje. Tako da je normalno da su se učenici opustili, iako im ne smijemo reći da smo to nekako očekivali i da im možemo donekle i tolerirati. Nadam se, ipak, da će se uskoro sabrati i da ćemo još ovaj relativno kratak period do kraja godine isplivati sa što boljim rezultatom.

Što mogu reći o online nastavi? Prva su dva tjedna bila strašno naporna. Trebalo se naviknuti da sve treba pisano objasnjavati, trebalo je neprestano buljiti u ekran, trebalo je biti neprestano dostupan svima. Imala sam osjećaj ako odem na pola sata negdje prošetati da će mi laptop izgorjeti od poruka. Tražila sam nove alate ne bih li i sebi i učenicima olakšala, ali i učinila nastavu zanimljivom. Treći sam

Učionica
u doba
korone

tjedan sebi zaprijetila da moram odrediti neko radno vrijeme, da ono ne može biti cijeli dan. Povremeno ustrajem u tome, povremeno je to teško. Nakon prva dva tjedna poželjela sam vidjeti učenike, a imala sam osjećaj da će i njima biti drago da se vide, ne sa mnom, nego da se oni međusobno vide. Pozvala sam sve razrede dan za danom u zoom i bilo je zbilja simpatično, gledali su jedni drugima frizure, komentirali smo život u doba korone. Naravno da naši učenici ne bi nikad sami potaknuli međusobno viđanje uživo, ali vidjela sam da im je bilo drago da je potaknuto. Sad su se već naviknuli, ali u početku je baš bilo simpatičnih reakcija. Poslije sam im svima postavila anketu da vidim što misle o nastavi uživo, nisam željela poticati nešto što im je naporno ili za što nemaju uvjete, ali u ogromnom su postotku rekli da im odgovara i da žele da se povremeno vidimo. Sad smo se već „ušemili“ i imamo dobar ritam. Uglavnom se svi učenici pojave, ponekad netko prespava, čak i ako se dogovorimo poslijepodne. Učenici su potpuno zamijenili dan za noć.

Ne inzistiram na nastavi uživo prečesto, možda jednom u dva tjedna sa svakim razredom, jer znam da nemaju svi učenici iste uvjete rada, neki možda nemaju dobar Internet, imaju lošu kameru, neki možda nemaju svoj privatni prostor u koji se mogu povući na 45 minuta. Nastojim o tome voditi računa, ali ipak povremeno mi treba živi susret. Kad vidim da im padne motivacija, zakažem sastanak.

Kako su se naši učenici snašli? Iskreno rečeno, mislim da su baš jako dobri. Kad uzmemo u obzir da u „normalnoj“ nastavi nisu uvijek primjer marljivosti, onda možemo reći da im online nastava u principu odgovara. Nekako su se uozbiljili, u početku im je vjerojatno bilo zanimljivo jer je bilo nešto novo, ali i kasnije su nekako držali neki ritam. Nakon tri tjedna moglo se vidjeti da oni koji su bili redoviti i marljivi u školi i sad su redoviti i marljivi, oni koji su puno odgadali svoje obaveze, i sad imaju sklonost biti manje odgovorni. Ali ipak u svakom je razredu nekoliko iznenadenja. Gotovo u svakom je razredu isplivao i neki učenik koji u „normalnim“ okolnostima u kojima smo se znali, nije bio učenik koji se

isticao, a sad je odjednom procvjetao. Takvi učenici prvi šalju zadatke, odgovaraju, pitaju, dobiju pohvale što ih još više motivira na rad i onda su sve bolji i bolji. Svakako ima mnogo takvih primjera i to dokazuje kako smo skloni staviti druge, ali i sami sebe, u neke kalupe i teško se iz njih izvlačimo, tek nas možda neka izvanredna okolnost izbací iz tih ustaljenih ladica. To se dogodilo mnogim našim učenicima, korona ih je izbacila iz ladice *učenika koji se samo provlači* i dočekali su se na noge. Dobili su možda svoje prve petice nakon mnogo godina. To me čini jako sretnom i često o tome pričam ljudima oko sebe.

U svakom slučaju mislim da nam je korona svima donijela da svi malo više pazimo jedni na druge. Tako je i u ovom online školovanju. Imam osjećaj da su mnogi naši učenici po prvi put vidjeli da su im nastavnici uvijek i stalno spremni pomoći i da su tu za njih. Nastavnici možda malo više nego inače razmišljaju o različitim životnim uvjetima u kojima naši učenici žive, o tome koliko im svima nije nimalo laka ova situacija. Koliko god bili naviknuti na svijet društvenih mreža, oni su u vremenu adolescencije kad im je najvažnije okruženje, okruženje koje ih određuje, ono u kojem su njihovi prijatelji. A sad smo ih zatvorili u kuće s obitelji i nastavnicima koji se javljaju iz telefona. Horor. Kad se sjetim svojih srednjoškolskih dana u ratno vrijeme, potpuno ih razumijem. Tako da, uvezši sve u obzir, mislim da su zbilja jako dobri, plivaju dosta dobro, da se poslužim metaforom s početka.

Kad bih morala u jednoj misli iznijeti zašto naši učenici često pozitivno iznenade i to baš onda kad treba, kad je najgušće, ja bih rekla da je to prije svega zbog dobrih međuljudskih odnosa u našoj školi pa možda i zbog jednog lijepog odnosa uzajamnog povjerenja koji imaju u odnosu sa svojim nastavnicima. Možda se varam, možda sam trenutno previše sentimentalna, ali svakako se nadam da ćemo to uskoro provjeriti u nevirtualnim učionicama, daleko od kauča korona svakodnevice.

Mariela Marković, 7. svibnja 2020.

NASTAVA NA DALJINU – osvrt prof. Antonia Koštra

Na samom početku bilo je dosta tehničkih poteškoća, npr. prijava u sustav, evidencija itd. Nakon otprilike 5-6 dana sve se ustalilo i moglo se krenuti u rad. Iskreno, nije bilo lako ni učenicima ni nastavnicima, bez obzira koliko je tko spretan s „ekranima“. Ipak je ovo nešto sasvim novo kako za učenike tako i za nas nastavnike. Samo okruženje (ostanite doma) koje je tjeralo učenike na izolaciju, predstavlja izazov. Nema druženja, aktivnosti, izlazaka, aktivnog bavljenja sportom (klubovi) ... sve je bilo protiv njih. Zbog navedenog nije niti bilo za očekivati da 100% izvršavaju zadatke: domaće radove, seminarske radove, kviz pitanja, testove, križaljke itd.

Svaki nastavnik ima u ovom radu svoj pristup, a učenici se moraju prilagoditi onome što nastavnik od njih traži. S obzirom da je, dok ovo pišem, skoro 2 mjeseca ovakvog rada, osobno mislim da bi barem 80 % učenika htjelo da se nastavna godina završi na ovakav način.

Naravno, postoji i ono drugo u svemu ovom, a to je da svaki nastavnik može reći, ako su išta imali na raspolaganju to je slobodno vrijeme za nastavu, odnosno rad i ispunjavanje zadataka. Problem nama kao strukovnoj školi je nedostatak prakse i vježbi u sva 4 razreda. Najveći problem su maturanti jer nema vremena za nadoknaditi izgubljeno gradivo – praksu i vježbe.

Bilo je i ugodnih iznenađenja. Učenici koji su u razredu bili neaktivni, u nastavi na daljinu su prvi poslali točno riješene zadatke i to u nekoliko navrata! To je ono što me je u ovakovom radu ugodno iznenadilo i što će osobno pamtiti.

Dok ovo pišem još se ne zna ni datum povratka u škole. Biti će još izazova, a naravno ništa ne ovisi o nama nastavnicama, a ni o učenicima. Svakako, ova školska godina puna je turbulencija i, ono što nas najviše zabrinjava, neizvjesnosti. Sve u svemu, mislim da je rad s učenicima u učionici nezamjenjiv. Živi kontakt se ne može baš tako lako nadomjestiti niti s najboljim programima i svom tehničkom opremom koju imamo na raspolaganju.

Antonio Koštro, prof.

INTERVJU

Lovro Čuikin – maturant u dvije škole

1. Kako si došao na ideju da sviraš fagot? Što je to fagot?

Kada sam se upisao u 1. razredu osnovne škole u početno-pripremni tečaj, na kraju godine bilo je predstavljanje instrumenata u muzičkoj školi. Trebali smo odabratи što ћemo svirati. Bio sam uvjeren da ћu svirati klavir jer to sva djeca žele uz gitaru. Većina djece ni ne zna za druge instrumente. Na predstavljanju instrumenata pojavila se profesorica fagota i svirala melodiju iz Pink Panthera. Meni se to svidjelo i ipak sam se odlučio za fagot umjesto klavira.

Kada me netko pita što je fagot, ja mu rečem da ukuca u google i pogleda na internetu slike. Fagot je basovsko drveno duhačko glazbalo iz porodice oboja. Sastoјi se od čunjaste cijevi duge oko 2,5 m, promjera 4 mm na početku i 40 mm na kraju...Zvukovne mogućnosti fagota su velike, ton je izražajan, može biti topao, oštar, pogodan za velike skokove, brze prijelaze, ponavljanje tonova, legato, staccato i ukrase, sve u velikoj brzini, uporabiv za karakterno i orkestralno muziciranje (u orkestru su obično 2–4 fagota).

2. Kako to da si krenuo baš u Muzičku školu pored ostalih sportskih aktivnosti koje se danas nude?

U obitelji imam glazbenike. Tata mi svira gitaru i pjeva, a dundo mi isto svira gitaru. Tako sam onda i ja krenuo u glazbene vode, da iskušam talent :)

3. Jesi li se od malena još nečim bavio osim glazbom?

Jesam, s 9 godina sam počeo trenirati tenis. Išao bi s fagotom i torbicom s notama iz muzičke na trening pa bi mi trener gledao što je to, kako se to svira, kako izgleda. Otvarao bi mi kajdanku iz solfeggia, druga bi djeca gledala, bio bi to smijeh. Uvijek bi mi namještao trening de se ne preklopi s Muzičkom školom i puštao bi me ako bi trebao stići na nastavu.

4. Kako si se odlučio upisati dvije srednje škole? Što na to kažu tvoji vršnjaci?

U osmom razredu osnovne škole (6. razred osnovne glazbene škole) profesorica koja mi je do tada predavala je otišla, a došao mi je sadašnji profesor Matija Novaković. Do tada sam mislio da ћu završiti samo osnovnu muzičku i da je to to, ali dolaskom profesora Matije sve se promjenilo. Jako mi se svidio kao osoba i kao profesor, tako da je profesor Matija jednim dijelom "krivac" što idem u dvije škole. Kada je došlo vrijeme da se odlučim što ћu dalje nakon osnovne škole, odlučio sam da ћu ići u srednju muzičku, pogotovo nakon što sam prošao audiciju, i još jednu školu, da probam pa što bude. Nisam nikada ni mislio ići samo u muzičku školu. Mislim da je to rizik jer sviranje je umjetnost, a nikad ne znaš hoćeš li od umjetnosti moći živjeti. Do tada sam već išao u dvije škole, ali s manje obaveza nego u

srednjoj pa mi i nije bio problem nastaviti i dalje. U biti, nisam puno ni razmišljaо, po inerciji sam krenuo, rekao probat ћu па što bude. Nikad neću zaboraviti komentar profesora praktičnog rada, Vlaha Batine: "Teško je ići u jednu školu, a kamoli u dvije". Ovdje bih istaknuo susretljivost profesora i u Umjetničkoj i u Pomorskoj školi, jer bez toga ne bih mogao sve popratiti.

Moram priznati, bilo je tu stotinu kriza i padova kada sam sebi govorio što meni ovo treba, ispisat ћu se iz jedne škole. Jedan dan bi to bila Umjetnička škola, a sutra Pomorska škola :)

Danas, nakon četiri godine školovanja, na momente ne mogu ni zamisliti da sam dogurao do kraja i dragu mi je što nisam odustao.

Kada vršnjacima rečem da idem u dvije škole iznenade se i prvo pitanje je : "Što sviraš?", i onda kada ja rečem fagot sljedeće pitanje je: "A što je to?". Ima i onih koji govore npr.: "Kako ti se da?", "Ne bi ti ja!", "Nisi normalan!", "Ja jedva idem u jednu školu, a ti ideš u dvije." i sl. Ja se na te komentare puno ne obazirem jer mislim da vide, ako se potrudiš i malo žrtvuješ, da se može ići u dvije škole, sve stizati jer to voliš i želiš se s tim baviti.

5. Kako izgleda jedan tvoj radni dan? Kako sve stižeš ? Živiš u Velikom Zatonu?

Da, živim u Velikom Zatonu i to mi je najveći problem zbog gubljenja vremena na prijevoz. Meni je raspored takav da sam onaj tjedan kada sam u Pomorskoj školi ujutro tri puta tjedno u Muzičkoj, a drugi tjedan kada sam u Pomorskoj školi popodne dva puta tjedno u Muzičkoj. Evo, za primjer moga radnog dana uzet ћu ponедjeljak kada sam u Pomorskoj ujutro, a u Muzičkoj popodne. Krenem ujutro u 7:10 autobusom u školu i budem u školi do 13 sati. Nakon toga idem u babe na ručak. Imam sreću što su mi i baba i dundo u gradu pa imam gdje poći kada imam pauzu između jedne i druge škole. Budem u babe do 15 sati i onda idem u Muzičku do 19 sati. Nakon toga imam orkestar koji mi je obavezan predmet i on počinje u 19:30 i traje do 20:30 i onda idem na bus u 21:30. Tako nakon cijelog dana dođem doma mrtav umoran u 22 sata, a sutra ujutro treba ići u Pomorsku školu. I tako sam sretno došao do 4. razreda srednje škole. :) :)

6. Koje predmete imaš u Muzičkoj školi? Što znači paralelni program? Je li lakše onima koji idu samo u Umjetničku školu ako već sviraju?

Imam instrument fagot kao temeljni predmet, zatim imam Solffegio, Povijest glazbe, Harmoniju, Polifoniju, Glazbene oblike, Komornu glazbu i Orkestar. Prve tri godine srednje škole sam imao i klavir kao obavezni predmet. Imam posebnu čast da mi dva predmeta predaje slavni, svjetski poznati vaterpolist prof. Miho Bošković. :) Paralelni program znači da ideš u dvije srednje škole u isto vrijeme. Glazbene predmete imaš u Muzičkoj školi, a općeobrazovne predmete imaš u drugoj školi (u mom slučaju Pomorska škola). Lakše je ići samo u Umjetničku školu jer imaš više vremena i ne moraš ići od jedne škole do druge.

7. Što ti kažu profesori naše škole? Je li neobična kombinacija Pomorske i Umjetničke škole?

Nažalost, većina profesora ni ne zna da idem u dvije škole jer im nisam nikada rekao. Ostali profesori koji znaju da idem u dvije škole znaju da nije lako i to kažu.

Jest, kombinacija Pomorske i Umjetničke škole je neobična. U mom razredu u Muzičkoj nas ima 6 što idemo u dvije škole. Četvero ih ide u Matematičku gimnaziju, a jedna učenica ide u Opću gimnaziju. U Klasičnu gimnaziju uglavnom idu djevojke jer je nastava uvijek ujutro i blizu je Muzičkoj školi.

8. Što ti je najdraže svirati?

S obzirom da sviram samo klasičnu glazbu, nemam nešto što mi je najdraže, a u stvari najdraže mi je ono što naučim svirat.

9. Reci nam koju riječ o svom profesoru fagota...

Uf, jako teško i opširno pitanje, iako ču sa zadovoljstvom odgovoriti. Moj profesor Matija Novaković kojeg sam već prije spomenuo, je kako on za sebe reče Konavljani i glazbenik. Svoje usavršavanje, nakon što je diplomirao, nastavlja u Moskvi na Konzervatoriju "P.I. Čajkovski" kod čuvenog prof. V. Popova. On je, osim što je profesor, član Dubrovačkog simfonijskog orkestra, član Motokluba Dvije rote, podpredsjednik je udruge Agroturizam Konavle, voditelj ženske klape Cavtajke, osnivač i član udruge Konavle Art i organizator ljetne manifestacije "Cavtatske glazbene večeri". Kao član tih udruga sudjeluje u organizaciji mnogih kulturnih i turističkih događanja u Konavlima i Dubrovniku. Na lanjskim jubilarnim 70. Ljetnim igrama, kao prvi član Dubrovačkog simfonijskog orkestra, bio je predsjednik ocjenjivačkog suda za glazbeni program za dodjelu nagrade Orlando. U ljetu 2018. godine išao 800 km pješke na hodočašće u Santiago de Compostelu. :) Kako ima i OPG "Seoska kuća" obiteljsko gospodarstvo u Čilipima, onda i tamo da ruke, dakle ima i ugostiteljske sposobnosti. Osim što svira fagot, prof. Matija zna svirati klavir, harmoniku i udaraljke. Kao što se vidi, stvarno je svestran tako da se od njega može jako puno toga naučiti, pogotovo skromnost i samozatajnost.

10. Da te pitamo i koje pitanje vezano za ovu školu. Što ti se ovdje sviđa? Koji ti je trenutak do sad najbolji? Ima li nešto što može povezati ove dvije škole?

Ovdje mi se sviđaju profesori i odnos profesora prema učenicima. Sviđaju mi se i kolege iz razreda jer mislim da nisam mogao dobiti bolju ekipu i prijatelje. Između Pomorske i Muzičke škole postoji neka poveznica. U Pomorskoj učimo o zvuku, valovima, modulaciji, harmoniji i sl. To ima veze s Muzičkom školom jer i tamo imamo, npr. modulaciju što je u glazbi prelazak iz jednog tonaliteta u drugi, a u elektrotehnici je to proces u kojem se osobina jedne veličine mijenja u skladu s promjenom druge.

11. Što sad nakon 12 godina školovanja u dvije škole?

Nakon 12 godina u dvije škole odlučio sam nastaviti s glazbenim obrazovanjem, tj. upisati se na Muzičku akademiju. Kod mene je sve po dva pa tako i dvije maturalne zabave (koje na žalost nisu održane radi ove Covid19 situacije), dva završna rada od kojih je jedan završni rad maturalni koncert.

Prvo trebam završiti Pomorsku školu pa odsvirati maturalni koncert i maturirati u Muzičkoj školi. Nakon toga trebam napisati državnu maturu i spremati se za prijemni ispit na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

12. Što bi poručio za kraj?

Drago mi je što sam upoznao sjajne ljude, profesore i ekipu iz razreda, hvala svima na svemu, na onom što su me naučili i na onome što nisu. Preporučio bih svima koji žele nešto svirati i baviti se glazbom da upišu Umjetničku školu Luke Sorkočevića. Također bih svima preporučio da upišu Pomorsku školu, jer neće požaliti. :)

Lovro Čuikin, 4.E , Luka Topalović, 4.E

SPORT

ODBOJKA

Prvo mjesto na županijskom natjecanju i plasman na državno natjecanje.

Voditelj:
Amir Bavčić

Sudjelovali: MATKO KUKULJICA, NIKOLA HRTICA, VINKO GAVRIĆ, IVAN ČORAK, STEFANO PIANTANIDA, FRANO MAŠTRAPA, NIKŠA PUTICA, HRVOJE HLADILO, IVAN VUKOJEVIĆ, DOMAGOJ PRKAČIN, NIKOLA ČIŽEK, STIJEPO BOGDANOVIĆ, JAKOV JANDRIJEVIĆ

FUTSAL

Prvo mjesto

na županijskom natjecanju i
plasman na državno natjecanje.

Voditelj:
Martin Sentić

Sudjelovali: HRVOJE OREČ, MARO MATIĆ, IVAN ČUMBELIĆ, PAULO OPUŠIĆ, ANTONIO LANG, ĐINO PEŠKURA, MIHO BUPIĆ, LUKŠA MONKOVIĆ, ĐINO MILIĆ, BRUNO GRČIĆ

STOLNI TENIS

Drugo mjesto na županijskom natjecanju.

Voditelj:
Amir Bavčić

Sudjelovali: MATEJ BUTIGAN, NIKOLA HRTICA, VLAHO MIŠIĆ, MARIO VUKOTIĆ

Smijehom protiv virusa

Mole se svi građani koji nisu pohađali osnovnu školu da od ponedjeljka prate HRT 3.

Povoljno heklam WC papir.
Gušće ili rjeđe tkanje.
Može se i otkuhavati.
Dostupno u bijeloj, žutoj i rozoj boji.

U dućanu više nema brašna.
Izgleda da više nitko nije alergičan na gluten!

Samoizolacijski savjet
Slobodno se sami ošišajte. To će vas držati u izolaciji još koji tjedan duže.

Moglo je biti i gore...
Da se ovo dogodilo prije 15 godina... zatvoren u kući s NOKIOM 3310, imaš 50 SMS- ova i 100 minuta razgovora.

Budu li frizerski saloni zatvoreni još mjesec dana nestat će 99% plavuša!

Svima koji se žale da se okus bureka promijenio: to je zato jer radnici sada peru ruke. Molimo vas da imate razumijevanja!

Polako se spajaju obrve,
priroda se oporavlja!